Broj: S1 3 U 036612 20 U
Sarajevo, 09.11.2021. godine

16.11.2021
US-03-07-1 | 364 | 35

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Bucomerc" d.o.o. Kiseljak bb zastupan po punomoćniku Zlatanu Alagiću advokatu iz Visokog Musala bb, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1200-7/20 od 02.07.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.11.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj kao u uvodu presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na uslove iz tenderske dokumentacije ugovornog organa općina Novi Grad, broj: 02/12-19-7315/20 od aprila 2020. godine.
Odbijen je zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM.
Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka koji se sastoje od troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 280,80 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, protiv osporenog rješenja, zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, te povrede pravila postupka. U tužbi navodi da je nezakonito propisan uslov iz tačke 3.4.1. Tenderske dokumentacije (u daljem tekstu TD) kojom je određeno da „Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti u skladu sa članom 48. i 51. Zakona, ponuda će biti odbačena kao ponuđač ne ispuni slijedeći minimalni uslov, a to je: da je jedno lice VSS-građevinske ili arhitektonske struke stalno zaposleno kod ponuđača sa položenim stručnim ispitom i radnim iskustvom od najmanje 5 godina. Ukazuje da je citirani uslova u suprotnosti sa članom 109. stav 8. Zakona o prostornom uređenu Kantona Sarajevo. Tužitelj ističe da je pogrešan zaključak tuženog, da propisani uslov nije stroži u odnosu na referentni propis. Nesporno je da Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, za Voditelja građenja propisuje da isti mora biti diplomirani inženjer sa najmanje tri

godine radnog iskustva, te alternativno zakonodavac ostavlja mogućnost inženjer građevine s najmanje pet godina iskustva. Kako je ugovorni organ ograničio propisani uslov TD samo na inženjer građevine s najmanje pet godina, isti je istovremeno onemogućio pravo učešća u postupku javne nabavke zakonom dozvoljeno i ponuđačima koji imaju na raspolaganju diplomiranog inženjera sa najmanje tri godine radnog iskustva. Pored prednjeg, tužitelj ističe da je postavljeni uslov u TD-u nezakonit i suprotan članu 51.stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH", broj 39/14, u daljem tekstu ZJN) kojim apsolutno nije propisano da ponuđači moraju imati zaposlena lica nego ih mogu angažovati na osnovu ugovora ili slično, te da tuženi pogrešno tumači odredbu tačke b) istog člana jer potpuno ignoriše tačku c) istog člana ZJN. U vezi sa tačkom 3.4.2 TD kojom je između ostalog propisano da za radne mašine se dostavlja saobraćajna ili upotrebna dozvola, tužitelj ukazuje da je ovakav uslov TD diskriminirajući prema onim ponuđačima koji imaju registrovane radne mašine i zbog troškova registracije utiče negativno na kalkulaciju ponude takvih ponuđača, kao i da je takav uslov protivan članu 207. Zakona o osnovama bezbjednosti u saobraćaju u BiH, koji propisuje registraciju radnih mašina. Konačno tužitelj je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, te obaveže tuženi da mu naknadi troškove upravnog postupka i spora u iznosu od 4.162,40 KM, a koji se odnose na sastav žalbe i predmetne tužbe, uvećano za iznos PDV, a sve shodno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH, te takse na žalbu i takse na presudu.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, dok zainteresovano lice općina Novi Grad nije dostavila odgovor na tužbu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizlazi da je ugovorni organ pokrenuo otvoreni postupak javne nabavke izvođenja radova na sanaciji Rajlovačka cesta za koji je Obavještenje o nabavci broj 422-1-3-91-3-65/20 objavljeno na Portalu javnih nabavki dana 30.4.2020. godine i Ispravka obavještenja o nabavci broj 422-1-3-91-8-72/20 od 12.5.2020. godine. Na predmetnu TD tužitelj je izjavio žalbu za koju je tuženi našao da nije osnovana iz razloga, što u pogledu uslova iz tačke 3.4.1 TD ,su isti u skladu sa Zakonom o prostornom uređenju Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo", broj 24/2017 i 1/2018) i to članom 109. stav 2. Naime istom članom je propisano da „Građenjem građevina mogu se baviti pravna lica registrovana za obavljanje te djelatnosti ako u radnom odnosu na neodređeno radno vrijeme ima zaposlenog najmanje jednog diplomiranog inžinjera arhitektonske ili građevinske struke sa najmanje pet godina radnog iskustva i položenim stručnim ispitom". Odredom stava 8. propisani su uslovi koji se odnose na voditelja građenja ili voditelje pojedini radova, dok je članom 39.Uredbe o uređenju gradilišta, obaveznoj dokumentaciji na gradilištu i sudionicima u građenju FBiH je propisano da voditelj radova iz stava 2. tačka 1), stava 3. tačka 1) i stava 4. tačka 1) ovog člana mora biti diplomirani inženjer (VII stepen) sa položenim stručnim ispitom i pet godina radnog iskustva u struci ili inženjer (VI stepen) sa deset godina radnog iskustva u struci, pa

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

da uslovi iz TD dokumentaciji nisu stroži nego uslovi iz citirani odredbi. Takođe ističe da ugovorni organ je uslov iz osporene tačke utvrdio u skladu s citiranim članom 109. Stav 2. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, što je prema mišljenju ovog organa ispravno postavljen uslov, jer se odnosi na opće uslove koje mora ispunjavati pravno lice za obavljanje predmetne djelatnosti. U vezi sa tužbenim navodima koji se odnosi na uslove iz člana 51. tačka b) ZJN, stalno zaposleni inžinjer građevinske ili arhitektonske struke, tuženi ukazuje da se tužitelj pogrešno poziva na tačku c) istog člana, kada se ona odnosi na angažman tehničkog osoblja ili tehničkim organima, naročito onom osoblju koje je angažirano za poslove nadzora i kontrole kvalitete, a za koje se ne može zahtijevati da su zaposleni. Naime tuženi ukazuje da je ugovori organ tenderskom dokumentacijom, kao što to i predviđa član 51. tačke b) i c) ZJN, pravi razliku između angažovanih lica za koje zahtijeva dostavljanje izjave i obrazovnih kvalifikacija izvođača radova odnosno njegovog rukovodećeg osoblja odgovornog za izvođenje radova za koje zahtijeva da je zaposleno kod ponuđača, što nije u suprotnosti sa članom 51. b) ZJN. Na kraju u pogledu registracije odnosno upotrebne dozvole radnih mašina, uslova iz tačke 3.4.2.pod e) TD, ukazuje da ovim uslovom ugovorni organ nije onemogućio niti jednog ponuđača da učestvuje u postupku ukoliko ima na raspolaganiu traženu opremu, što je smisao zakonske odredbe iz člana 51. tačka e) ZJN. Na koji način će ponuđač pribaviti potrebnu opremu, da li će biti njegova vlastita ili će je iznajmiti, to nije od uticaja, pa prema tome nije osnovano pozivanje tužitelja na diskriminaciji između ponuđača koji registriraju i onih koji ne registriraju radne mašine, jer ukoliko ponuđač iznajmi opremu on ne vrši registraciju vozila ili radnih mašina, jer je to obaveza vlasnika. Ugovorni organ zahtijeva saobraćajnu ili upotrebnu dozvolu sa zapisnikom kako bi utvrdio da li oprema ispunjava tražene karakteristike, a što je i naveo u osporenoj tački, odnosno da utvrdi da li radna mašina ispunjava tražene tehničke uslove, a što se može utvrditi na osnovu traženih dokaza. Iz naprijed navedenih razloga, s pozivom na odredbu člana 104. i 111.stav 1. ZJN, tuženi je donio odluka kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Po ocjeni ovog vijeća osporena odluka tuženog je donesena pravilnom primjenom materijalnog prava, te tužbenim navodima nije dovedene u pitanje njena pravilnost.

U vezi sa tužbenim navodima kojim se osporava odluka tuženog u pogledu uslova iz tačke 3.4.1. TD gdje je popisano da u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača u skladu sa članom 48. i 51.ZJN, ponuda će biti odbačena ako ponuđač ne ispuni minimalni uslov i to:
„2.da je jedno lice VSS-građevinske ili arhitektonske struke stalno zaposleno kod ponuđača sa položenim stručnim ispitom i radnim iskustvom od najmanje 5 godina," vijeće nalazi da su isti bez osnova. Naime pravilno i zakonito tuženi ukazuje na odredbu člana 109. stav 2. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, kao razlog za propisivanje istog uslova TD. Istim članom propisano je da Građenjem građevina mogu se baviti pravna lica registrovana za obavljanje te djelatnosti ako u radnom odnosu na neodređeno radno vrijeme ima zaposlenog najmanje jednog diplomiranog inžinjera arhitektonske ili građevinske struke sa najmanje pet godina radnog iskustva i položenim stručnim ispitom. Pozivanje na odredu stav 8. istog člana od strane tužitelja nije pravno relevantno jer kako to tuženi navodi ista odredba se

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

odnosi na voditelj građenja i voditelj pojedinih radova, a ne na ponuđača kao pravno lice koji mora ispunjavati uslove propisane TD.

Nadalje članom 48. i 51. ZJN se propisuju uslovi koje ponuđači moraju ispunjavati u smislu tehnički i profesionalni sposobnosti i gdje je tačkom b) člana 51. ZJN propisani uslovi za ponuđača kao izvođača radova i /ili kvalifikacije njegovog rukovodećeg osoblja, dok se tačka c) istog člana odnosi na potencijalno angažovano tehničko osoblje ili tehnički organima, naročito onom osoblju koje je angažirano za poslove nadzora i kontrole kvaliteta, a za koje se ne može zahtijevati da su zaposleni kod kandidata/ponuđača. Stoga uslovi iz tačke 3.4.1. TD, koji propisuje da se traži stalno zaposleno lice, nije u suprotnosti sa ZJN jer se pravi razlika u pogledu uslova ponuđača kao pravnog lice koje on mora da ispuni i uslova za potencijalno angažovanog tehničkog osoblja od strane istoga.

Isto tako nisu osnovani niti tužbeni navodi koji se odnosne na tačku 3.4.2. pod e) TD u pogledu radnih mašina za koje je navedeno da se dostavi potvrda saobraćajna ili upotrebna dozvola. Naime osnovao tuženi ukazuje osporenim rješenjem, da je osnovno pitanje za ugovorni organ da li ponuđači raspolažu traženom opremom ili ne, a kako je to i propisano članom 51.tačka e) ZJN potvrda o građevinskim mašinama i tehničkoj opremi kojom izvođač raspolaže u svrhu izvršenja ugovora i gdje je nesporna da se takve činjenice mogu utvrditi iz naprijed navedenih potvrda. Naime ponuđač može i iznajmiti istu opremu, pa u tom slučaju neće je registrovati jer nije vlasnik kako se to pravilno ukazuje osporenim rješenjem. Nadalje ovakav uslov iz TD nije ni u suprotnosti sa odredbom člana 208. stav 5. Zakona o osnovama bezbjednosti u saobraćaju na putevima u BiH ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj: 6/2006, 75/2006 - ispr, 44/2007, 84/2009, 48/2010, 48/2010 - dr. zakon, 18/2013, 8/2017, 89/2017 i 9/2018), na koji se poziva tužitelj, iz razloga što je istom odredbom samo propisano da se između ostalog, radna mašine mogu, a ne da se moraju registrovati. Suprotno tužbenim navodima ovo vijeće nalazi da bi upravo bili diskriminirajuće u smisli člana 3. ZJN, da je tenderskom dokumentacijom tražena samo potvrda saobraćajna dozvola za radne mašine jer svi potencijini ponuđači koji nisu registrovali radne mašine što isti i ne moraju, njihova ponuda u takvom slučaju morala biti odbačena.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, vijeće nalazi da su prigovori tužbe neosnovani, da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava, pa je ovaj Sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude.

Kako tužba nije osnovana to ne postoje niti osnov za naknadu potraživani troškova upravnog spora, dok u pogledu troškova upravnog postupka, o istima shodno odredbama Zakona o upravnom postupku odlučuje tuženi, a ne ovaj Sud.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321